

[Kyed.]

handlet om Afsnit II, og at det var et Udtryk for, at der ikke blandt Medlemmerne i Udvalget havde været Interesse for dette Spørgsmaal. Nu er der dertil at bemærke, at Føringen og Ledelsen i Udvalget tilhører Flertalspartierne, og Udvalgsarbejdet formede sig paa den Maade, at man fra alle Sider blev enig om at gøre Konverteringsafsnittet færdigt, og derefter skulde man tage fat paa de øvrige Afsnit. Men da Resultatet — hvis der kan være Tale om noget Resultat for Konverteringsafdelingens Vedkommende — forelaa, blev det krævet med det samme, efter at dette Afsnit var færdigbehandlet, at der skulde indgives Ændringsforslag til de øvrige Afsnit, for saa vidt det ikke allerede var sket, og dermed havde man fra Ledelsens Side affærdiget hele denne Diskussion, som for saa vidt var paakrævet i Henhold til de Udtalelser, som jeg for mit Vedkommende havde fremsat fra denne Talerstol under første Behandling, hvori jeg paapegede de isjnefaldende Urigtigheder og Urimeligheder i Forslagets Afsnit II.

Den højtærede Landbrugsminister kunde ikke modtage de Ændringsforslag, som vi har stillet til Afsnit III vedrørende Moratorium. Den højtærede Minister talte i denne Forbindelse om, at et af vore Ændringsforslag tilsigtede at kassere de nuværende Formænd for Akkordudvalgene. En saadan Udtalelse er jo noget af en Tilsnigelse af Ministeren, men er jo, forstaar jeg godt, fremsat i en bestemt Hensigt. Fra vor Side er der imidlertid ikke under nogen Form Tale om at kassere hverken den ene eller den anden, der er kun gennem vore Ændringsforslag Tale om at give Udtryk for, at vi ønsker Gældsudvalgenes Sættelse saaledes, at Formanden er Jurist, fordi det Forslag, som her er til Behandling, er af en helt anden Karakter end Bestemmelserne i den gældende Akkordlov. Her er jo Tale om en virkelig Gældsrensning, her er Tale om, at man kan komme til at overdrage Ejendommen fra Debitor til Kreditor, her er Tale om Indfrysning, hvor kun lidt af Gælden kan opstaa, naar Moratorietiden er udløbet, altsaa et Gældsrensingsforslag, som er meget mere vidtgaaende end den nugældende Lov, og som derfor kræver en anden Uddannelse, andre Forudsætninger hos Formanden for Gældsudvalgene end dem, der hidtil har været tilstrækkelige.

Den højtærede Landbrugsminister afviste vort Ændringsforslag under Nr. 23, det Ændringsforslag, der tager Sigte paa,

at der skal foretages en Vurdering af Landbrugsejendommene, naar Moratorietiden er udløbet, for igennem denne Vurdering at faa fastsat det Beløb, som Debitor skal betale af Moratoriegælden, i Stedet for at benytte en Fremgangsmaade, som foreslaaet i Ændringsforslaget, bygget op paa Gennemsnitsforrentningsprocenten af samtlige Landbrugsejendomme. Den højtærede Landbrugsminister afviste Ændringsforslaget med den Motivering, at en saadan Vurdering af Ejendommene, hvor Ejendommene kunde komme til at stige i Værdi i Kraft af Ejerens Dygtighed og Paapasselighed i Moratorietiden, var uheldig, fordi det vilde give en Fordel til Kreditorerne, idet Forslaget, saadan formet, som Ministeren sagde, nærmest vilde være en Opfordring til de Landmænd, der har faaet Moratorium, til at passe deres Jord daarligt, til ikke at passe deres Bedrift. Jeg forstaar aldeles ikke, at en ansvarlig Minister kan føre en saadan Tale. Den giver Udtryk for Retsbegreber, for moralske Begreber, som man staar aldeles paf overfor. Hvad vil det sige, at en Mand, som har Gæld, det være sig en Tredjeprioritet, Købmandsgæld eller anden Gæld, ikke skulde være interesseret i, at Kreditorerne i saa stort Omfang som muligt fik deres Tilgodehavende dækket? Er det dog ikke en Æressag? Er der dog ikke en moralsk Følelse hos den enkelte, som tilsiger ham at betale, naar han kan? Kan man paa Forhaand sige, at hvis man gør dette, er man med til at friste vedkommende til at passe sin Bedrift daarligt?

Jeg kan ikke se rettere, end at det er den rigtige Fremgangsmaade, vi har anvist. Man kan ikke træffe en generel Ordning ved at bruge Gennemsnitsforrentningsprocenten — det vil i nogle Tilfælde virke ganske urimeligt over for Debitor, i andre Tilfælde over for Kreditor —, hvorimod man ved at bruge Vurderingen deler Sol og Vind lige, ikke lader mere af Moratoriegælden vaagne op, end Debitor kan bære, medens Kreditor faar det, som han retfærdigvis kan have Krav paa. Vi maa derfor fastholde vort Ændringsforslag.

Den højtærede Landbrugsminister omtalte, jeg ved ikke for hvilken Gang, sit geniale Lovforslag fra i Fjor om en Smørordning, ifølge hvilket man, som den højtærede Minister udtrykte sig, skulde være i Stand til at aflaste det udenlandske Marked, naar det var overfyldt med Smør, saaledes at Tilførslerne her fra Landet blev passende. Denne Aflastning skulde ifølge det geniale Forslag ske derigennem, at Ministeren skulde være bemyndiget til at lade offentlige Insti-